

Acemi Bir Rüyadır Sahiplenişlerim

— asli-kaya · 28 Şubat 2009

Avucumda sen
Şeffaf süngülerin ağırlığından kaçıyoruz
Pupa yelken...
Bir martı sürüsü peşimizde,
Çılgık çılgına...
Saklanıyoruz
Korku değmemiş
Sapkın gençliğimize...
O gençlik ki
Ne söylemlere gebeydi
Kaç kere kırdı direnci
Kaç kere tökezledi
Kaç kere yenik düştü,
Ama esaret bilmedi...
(Öyle mi?)

Karabulut gibi üstümüze çöktü,
İhanet bandrollü ağır yük gemisi...
Öyle büyük ki gölgesi
Duyduğum heyecanla sıkıyorum avucumu...
Canın yanıyor biraz
Biraz da bunalıyorsun...
Yine de sessiz bekliyorsun
Parmaklarımın hürriyetini...
O hürriyet ki
Kaç kere bitirdi seni
Kaç kere parçaladı
Kaç kere yıktırdı köprüleri
Ama hep maviyi sevdi...
(Sevdi mi?)

Avucumda sen
Ruhumuzda adsız ilkyazlar
Denizatlarının diyarına gidiyoruz...
O ilkyazlar ki hiç dinmedi

O ilkyazlar ki hep yenilendi
O ilkyazlar ki hep bizimdi...
(Bizim miydi?)

Sınırsız, soluksuz, olmazsınız
DönüŖeceđiz birazdan,
Birazdan denizati olacađız sevgili...
Sen turkuaz mavi ben turuncu
En albenili halimizle gururlu
Gaile deđmemiŖ diplerin
Mercan kayalıklarında soluklanacağız
Akıntıları sevmeyeceğiz biz
Uğramayacağız kıyalara
Arsız bir avcının ağlarından kaçaçağız
Doludizgin,
Kurutulup dűŖler kurulmayacak üzerimizden...

Az kaldı,
Çok az kaldı
Dayan sevgili...

Kayıp suların
Mayınlı ihtiyarlığından kaçıyoruz Ŗimdi
O kaçıŖlar ki terk-i seyirdi;
Nice istasyonların, limanların, terminallerin
Bekleme salonlarında,
Kaybetti suret bildiklerini...
O kaçıŖlar ki çalıntı vakitti;
Nice salgınlardan, tufanlardan, savaŖlardan
Kurtardı dűŖlerini...
(Aslını yaŖayabildi mi?)

Ter kan damlıyor gözlerime
Uyanıyorum...
Avucumda tırnak sancılarım
Çınar ağacının gölge senfonisinde salınıyorum
Yok, yanlıŖın var gece
O ve ben...
Biz...

Denizati oluyorduk
(Oluyor muyduk?)

Rüyalarım bile acemi
Yoksa ben;
Fazla mı sahiplenmişim seni?

13 Ocak 2008/İstanbul